

Arviointimallin kehittäminen

Työryhmä 11.5. klo 12.30 -16.00 Kulttuuritalo

Paikalla:

Carina Jaatinen

Kalle Kallio (etäyhteys)

Eija Liukkonen

Mirva Mattila

Juhani Ruohonen

Ulla Salmela

Tapani Sainio

Timo Simanainen

Ulla Teräs

Eeva Teräsvirta (pj)

Leena Tokila

Petri Uusikylä

Jukka Vartiainen

1. Arvioinnin uudistuksen tavoitteet

Kokouksen aluksi käytiin läpi projektisuunnitelmassa ja työryhmän keskusteluissa arviointimallin uudistukselle asetettuja tavoitteita.

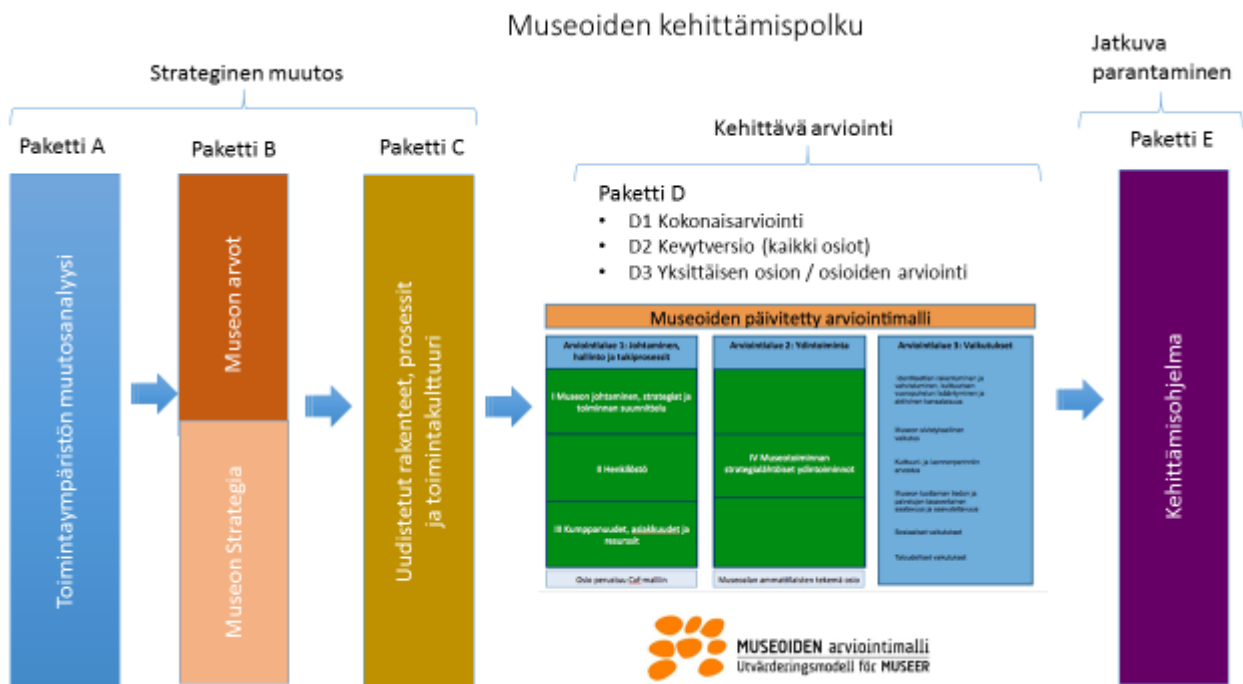
Todettiin, että mallin modulaarisuus ja joustavuus asetetaan tavoitteena etusijalle suhteessa tulosten vertailtavuuteen museoiden välillä. Sovittiin, että mallin osien vertailtavuuden mahdollisuutta tarkastellaan lopuksi kun malli on muuten valmistunut.

Päätettiin että pidetään kiinni alaspesivistä mallista, mutta yritetään haastaa museoiden perinteiset ydintoiminnot mallin näkökulmina.

Todettiin, mallin tulee tukea yksilöllisiä valintoja, laadukasta kehittämistä sekä joustavaa toimintakulttuuria. Tärkeää on myös tulosten osoittaminen. Mallin avulla pitäisi pystyä tunnistamaan onnistumisen ja innovatiivisuuden kohdat. Työkirjamuotoiseen arviointimallin voi tuoda näkökulmia arvioinnin tueksi.

Korostettiin, että vaikuttavuus pitää olla mallin keskiössä, eli mitä tehdään ja miksi.

2. Museoiden arviointi- ja kehittämismallin laajuus

Keskustelussa lähdettiin liikkeelle edellisen työryhmän kokouksen perusteella luonnostellusta ajatuksesta, että malli tulisi koostumaan kolmesta osasta, joista jokainen olisi museoille valinnainen. Mikäli museo haluaisi kytkeä arvioinnin osaksi strategiatyötään, malli tarjoaisi kehittämispaketit myös strategisen muutoksen eri vaiheisiin (Paketit A, B ja C). Varsinaista itsearviointia (Paketti D) museo voisi käyttää joko osana strategiaprosessiaan tai niin halutessaan, omana kokonaisuutenaan. Museo voisi myös valita haluaisiko se tehdä koko arvioinnin suurimmassa laajuudessaan, koko arvioinnin kevytversiona (vain ydin kysymykset jokaisesta arviointialueesta) vai valita yksittäisiä arviointialueita. Itsearvioinnin jälkeen museo voisi halutessaan jatkaa jatkuvan parantamisen vaiheeseen (Paketti E), joka sisältäisi kehittämishjelman sekä ulkoisen palautteen/ arvioinnin kokonaisuudet.

Todettiin, että Museovirasto tarjoaa museoille tällä hetkellä työkaluja strategisen työn tueksi ”Vaikuttava museo”-verkkosivun muodossa. Kehittämispalveluiden tavoitteena on arviointimallin ja Vaikuttava museo -verkkosivun yhdistäminen samaan pakettiin. <http://www.vaikuttavamuseo.fi/index>

Todettiin, että mallin strategiaosio näyttää näin esitettyinä raskaalta. Työekonomia on tärkeää ottaa huomioon, pakettien läpivieminen museossa ei saa kestää liian kauan. Toisaalta jos museolla ei ole tavoitetasoa, ei ole myöskään mielekästä arvioida. Mikäli halutaan vaikuttavuus arviointimallin keskiöön, tarvitaan syvyyttä toimintaympäristön muutoksen analyysiin. Entä miten voitaisiin arvioida strategian ja toiminnan välistä suhdetta? Haasteena on myös se, että ei ole annettavissa yhtä mallia hyvään strategiaan.

Keskustelun lopputuloksena päädyttiin siihen, että mallin lähtökohdaksi otetaan kehittävä itsearviointi, jota seuraa ulkoisen palautteen/arvioinnin sisältävä kehittämishjelma ja strategisen muutoksen työkalupakki. Kaikki osiot mallissa ovat museoille valinnaisia.

Kolmas esitelty malli oli Englannin Arts Councilin vapaaehtoinen itsearviointiohjelma, jonka tarkoituksena on hankkia museolle tarpeellista ymmärrystä, tietoa ja näyttöä tulevaisuuden suunnittelemisen pohjaksi. Standardisoitua arviointiformaattia ei ole, vaan pelkät suuntaa-antavat raamit, jotka on suunniteltu siten, että ne ohjaavat arvioijaa, huomioimaan ulkoisten tekijöiden vaikutukset, peilaamaan toimintaansa itse asettamiinsa tavoitteisiin ja tunnistamaan sopivimmat tavat kehittää ja parantaa toimintaansa. Raameja arvioija voi itse soveltaa siten, että arviointi vastaa arvioijan omiin yksilöllisiin tarpeisiin ja toiveisiin. Arviointimallissa on kuusi osa-aluetta. Lisätietoa: <http://www.artscouncil.org.uk/selfevaluation/framework/>

Todettiin, että kun vertailukelpoisuudesta päästetään irti mallin käyttö ja rakenne voivat olla joustavampia monella tavalla. Malliin voidaan tuoda myös osioita, jotka eivät ole rasti ruutuun -tyyppisiä. Keskustelussa roadmap -ajatusta pidettiin kiinnostavana. Ideoitiin, että Vaikuttava museo-sivusto voisi toimia roadmapin pohjana, johon museo itse täyttäisi tavoitteet ja tunnusluvut.

4. Itsearviointimallin rakenne

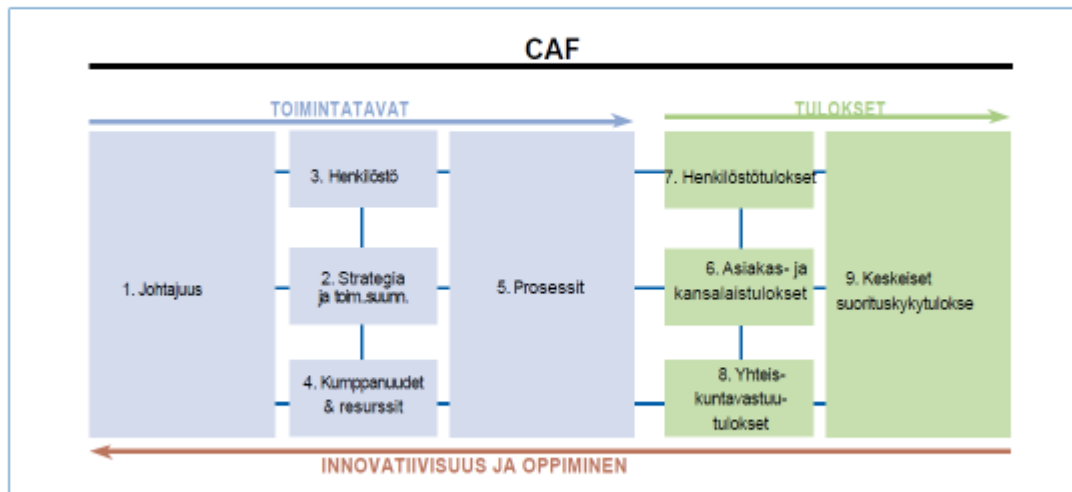
Seuraavassa vaiheessa tarvitaan lähtökohta itsearviointimallin rakenteeksi. Keskustelun pohjaksi on luonnosteltu yllä oleva kuusikohtainen rakenne. Rakennetta voisi ajatella niin, että se alkaa ulkoisesta (tarpeet: toimintaympäristö, asiakkaat ja kumppanit) ja päättyy palveluiden kautta museosta ulospäin.

Todettiin, että mallissa pitää näkyä myös asiantuntijuus, osaaminen ja resurssit. Myös yleisöt ja yhteisöt halutaan näkyviin. Tärkeänä pidettiin myös, että museot löytävät ydintoiminnot mallista, toisaalta todettiin, että ne voivat löytyä myös arviointialueiden sisältä.

Todettiin, että Caf-mallin jakoa toimintatapoihin ja tuloksiin, ei sellaisenaan välttämättä tarvita, mutta kysymyksiä molemmilta alueilta kannattaa ottaa mukaan museoiden malliin.

<http://www.kunnat.net/fi/asiantuntijapalvelut/tuke/arviointi-laatu/laatu/caf/Documents/CAF%202013%20suomeksi.pdf>

Caf-malli (Common Assessment Framework) 2013

Todettiin, että edetään itsearviointimallin sisältöön ja kysymyksiin. Palataan sen jälkeen takaisin rakenteeseen.

5. Työpaja 27.5. ja seuraava kokous

Seuraava arviointiuidistustyöpaja pidetään Werstaalla, Tampereella 27.5. Keskusteltiin työpajan kysymyksenasettelusta.

Seuraava kokous pidetään 3.6. klo 12.30-16 Museovirastossa.

Kokouksen tavoitteena on aloittaa arviointimallin sisällön työstäminen ja sopia työnjaosta siihen liittyen kesän ajalle. Kokouksessa myös käydään läpi arviointityöpajan 27.5. sisältöä.